

Časopis žiakov **Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 2/2022**

XX ROKOV CIRKEVNEJ ZÁKLADNEJ ŠKOLY

Cirkevná základná škola v obci Sihelné funguje od roku 2002. Dňa 23. augusta 2002 vydal Biskupský úrad v Spišskom Podhradí zriaďovaciu listinu s úradným názvom Cirkevná základná škola sv. apoštola Pavla.

Patrónom školy sa stal svätý apoštol Pavol, učiteľ národov, silný a rozhodný muž s knihou v ruke, ktorého ochrana sprevádza školu dodnes. Dňa

2. septembra 2002 bol zahájený školský rok 2002/2003 slávnostnou svätou omšou vo Kostole Povýšenia svätého

Pokračovanie na s. 2

Úvodník

Opäť je tu ten čas, keď zasadneme do školských lavíc a budeme sa trápiť so skorým ranným vstávaním, písomkami a učením sa.

Ja však spolu s ďalšími dievčatami z nášho Žurnalistického krúžku zasadneme do lavíc, ktoré budú pre nás nové. Deväť rokov ubehlo ako voda a nadišiel tak čas rozlúčky. Čakajú nás stredné školy. Veríme, že v nich zúročíme všetko, čo sme sa tu naučili. Držte nám palce. My budem tiež držať palce vám, aby bol časopis Úsmev naďalej taký skvelý ako doteraz a nech poskytuje nielen informácie, ale aj skvelú zábavu.

Lúčia sa s vami Zuzka, Nina, Natália, Tamarka a ostatné deviatačky, ktoré písali do Úsmevu.

usmevczs@gmail.com

XX ROKOV CIRKEVNEJ ZÁKLADNEJ ŠKOLY

Kniha svätých

Dokončenie zo s. 1

kríža v Sihelnom, ktorú celebroidal Mons. Andrej Imrich. Otec biskup Andrej Imrich viedol aj prvé duchovné cvičenie pre všetkých zamestnancov školy, ktoré sa konalo v pastoračnom centre v Rabčiciach.

O duchovný rast pedagógov aj žiakov školy sa starajú predovšetkým duchovní otcovia farnosti, ale aj iní pozvaní hostia. Zamestnanci školy sa zúčastňujú mnohých duchovných obnov v blízkom aj vzdialenejšom okolí, kde sa usilujú rásť vo viere a v poslaní kresťanského učiteľa. Hneď v začiatkoch cirkevnej školy v nej vznikla kaplnka zasvätená Matke ustavičnej pomoci, ktorá slúži duchovným potrebám žiakov v učiteľov. Slávia sa v nej ranné sväté omše.

Samotná škola prispieva k duchovnej formácii žiakov rôznymi aktivitami.

Školský deň začínajú žiaci modlitbou, na poludnie sa modlia Anjel Pána, raz do týždňa býva vo farskom kostole detská svätá omša. V pôstnom období sa konajú duchovné obnovy pre žiakov. Modlieva sa krížová cesta.

Každá trieda školy má svojho patróna, ktorého sviatok slávia žiaci triednym odpúšťom.

Veľmi obľúbený je misijný jarmok, na ktorom žiaci aj s pomocou svojich rodičov predávajú svoje výrobky. Výťažok z jarmoku je venovaný misiám.

V adventnom období zas žiaci vyrábajú adventné vence. Veľkou akciou je tiež Biblický karneval, na ktorom sa žiaci aj učitelia prezentujú v maskách.

Na sviatok Obrátenie svätého Pavla slávi škola odpust a popri tom sa nezabúda ani na prváčikov. Deviatáci ich pasujú za právoplatných žiakov školy.

Daniel Hevier

Rozlúčka s deviatakmi je spojená so svätou omšou, ktorá je za nich obetovaná. Každý deviatak odchádza s Áronovým požehnaním a medailónom Matky ustavičnej pomoci.

V roku 2003 začala škola vydávať školský časopis Úsmev ako prílohu k obecným novinám, ktorý sa vydáva dodnes. Pracujú na ňom žiaci našej školy pod vedením učiteľa. Sú v ňom prezentované žiacke práce.

Pasovanie za prvákov

Našu školu počas jej fungovania navštívilo veľa významných osobností. Vznik cirkevnej školy podporil svojou účasťou na jej slávnostnom otvorení vtedajší štátny tajomník Martin Fronc. V ďalšom roku nás navštívil minister spravodlivosti Daniel Lipšic.

Svojím slovom nás povzbudilo veľmi veľa osobností kresťanského života ako Anton Tyrol, Jozef Luskoň.

Piaty rok existencie školy sa spája s významnou udalosťou. Otvorená bola nová telocvičňa, 4 nové triedy a počítačová učebňa. Vysvätená bola 14. septembra 2006 Mons. Andrejom Imrichom. Súčasťou telocvične je posilňovňa, šatne aj horolezecká stena. S nástupom cirkevnej školy sa postupne začal meniť aj jej vzhľad. V triedach bol vymenený nábytok, menili sa podlahy aj okná. Menilo sa aj materiálno-technické zabezpečenie tried. V každej triede je interaktívna tabuľa, počítače a iné technické vybavenie, ktoré veľmi uľahčujú a zatraktívňujú výchovno-vzdelávací proces učiteľom aj žiakom.

Vonkajší vzhľad školy skrášlila nová fasáda a upravený areál školy. V roku

2006 sa v školskej záhrade vytvoril priestor na oddych. Postavený bol altánok, žiaci svojpomocne vytvorili krížovú cestu, najnovšie tam pribudli vyvýšené záhony či posilňovacie stroje pre žiakov.

Pri 20. výročí založenia cirkevnej školy mi prináleží len ďakovať a prosiť. Ďakovať chcem v prvom rade Pánu Bohu, ktorý sa už dvadsať rokov stará o svoje dielo. Ďakujem všetkým pedagogickým aj nepedagogickým

zamestnancom školy, tiež našim žiakom za mnohé spoločné chvíle, ktoré nás obohacujú a posúvajú vpred. Moje poďakovanie patrí aj rodičom našich žiakov. Ďakujem im za ich spoluprácu so školou a za láskavé sprevádzanie svojich detí cestou poznania.

Prosiť chcem o pomoc Pannu Máriu, aby nám vyprosovala u svojho Syna mnoho darov a milosti.

Margita Borová

Odpustové slávnosti nás neobišli ani tento rok

Korona nám opäť robila šarapatu skoro celý školský rok. Báli sme sa, že nebudeme môcť poriadne oslaviť naše triedne odpusty. No nebolo to tak. Väčšina tried si svojich patrónov uctila ako sa patrí.

Prvá trieda, ktorá po Veľkej noci odštartovala štafetu odpustových slávností, bola trieda 7.B. Svoj deň si užila veru naplno. K sláveniu svojho odpustu si pozvali Mjr. PeadDr. Petra Hámora, policajného kaplána. Nezažili mu ani pripraviť krásne pohostenie. Zapojila sa celá trieda a každý priniesol niečo malé na zahryznutie. Pán kaplán urobil žiakom malú prednášku, ktorou celú triedu povzbudil k nasledovaniu sv. Kataríny Sienskej,

patrónky Európy a aj triedy 7.B. Svoj odpustový deň trieda ukončila svätou omšou, ktorú odslúžil už spomínaný hosť triedy Mjr. PeadDr. Peter Hámor.

Jún je mesiacom úcty k Najsvätejšiemu srdcu Ježišovmu. Práve v tomto mesiaci si 4.A pripomenula svoj odpust. Deň plný hier a zážitkov začali spoločne svätou omšou v našom farskom kostole. Potom sviatok oslavovali spoločnými hrami. Všetci sa tak spoločne zabavili a scelili svoj kolektív. Pizza

tiež nesmela chýbať, pohostili ňou aj učiteľský kolektív.

Za 4.A sme nezaostávali ani my, žiaci zo 4.B. Odpustovú slávnosť sme slávili na sviatok sv. Dominika Sávia. Svoj deň sme tiež začali svätou omšou. Po nej nasledovalo malé pohostenie. Dievčatá prichystali chutné sladké a slané dobroty. Pripravili chlebičky a napiekli rôzne koláčky. No nedali sa zahanbiť ani chlapci. Aj tí priniesli nejaké čipsy na zahryznutie. Po malom pohostení sa trieda rozdelila do malých skupiniek, ktoré súťažili proti sebe v rôznych hrách. Ako napríklad Háďaj kto som, Cestička do neznáma, taktiež sme opisovali rôzne slová a hrali scénky. Moja skupinka nacvičovala scénku o tom, ako Dominik, náš patrón triedy, pohostil neznámeho pobožného. Deň sme ukončili vyhodnotením skupiniek. A aké by to predsa bolo, keby moja skupinka nevyhrala? Ako víťazi sme si z odpustu odniesli sladkú odmenu.

Bodku za odpustovými slávnosťami dali na konci júna obe druhácke triedy. Tie si podobne ako predchádzajúce triedy uctili svojich patrónov a poprosili ich o požehnanie na nasledujúce dni a prázdniny.

Silvia Maslaňáková, 4.B

Matka ustavičnej pomoci stále žije v našich srdciach

Každoročne si naša škola uctieva 27. júna sviatok Matky ustavičnej pomoci, ktorému je zasvätená naša školská kaplnka.

Spoločne tak celá škola slávime odpustovú slávnosť a uctievať si ju. Tento školský rok k nám prijal pozvanie Don Jožko Luscoň, ktorý nám priblížil históriu tohto obrazu a zároveň aj na hlavnej chodbe odslúžil odpustovú svätú omšu. Vďaka nášmu hostovi sme načerpali povzbudenie do ďalších dní. Po svätej omši nasledoval program v triedach s triednymi učiteľmi. Pozreli sme si dokument o obraze Matky ustavičnej pomoci a dozvedeli sa mnoho zaujímavých vecí. Zistili sme, že obraz sa nazýva ikona, a že je namalovaný na cédrovom dreve. História tejto ikony je tiež veľmi zaujímavá. Tradícia hovorí, že z ostrova Kréta ju v 15. storočí ukradol

Odpustovú svätú omšu odslúžil náš rodák don Jozef Luscoň

istý obchodník a priniesol do Ríma. Po čase ochorel a pred smrťou zveril obraz priateľovi s prosbou, aby ho uložil v niektorom rímskom kostole. Priateľ mu to prisľúbil, ale obraz sa veľmi páčil jeho manželke, a tak sa rozhodol, že si ho ponechá. O nejaký čas zomrel aj on bez toho, aby splnil daný sľub. Po istom čase sa ich šesťročnej dcérke zjavila Panna Mária, ktorá ju žiadala, aby bol obraz umiestnený v Kostole sv. Matúša, ktorý od roku 1477 spravovali augustiniáni. Po dlhom váhaní jej

matky sa tak stalo 27. marca 1499. Odvtedy sa začala verejná úcta Panny Márie s titulom ustavičnej pomoci, ktorej ikonu v Ríme nazývali aj Madonou sv. Matúša. Po načerpaní týchto vedomostí sme vypracovali kvíz zameraný na túto ikonu. Triedy sa medzitým striedali v kaplnke, aby sa stíšili pri modlitbe k našej nebeskej Matke. Doobedie sme ukončili priateľskými futbalovými a vybíjanovými zápasmi v našej telocvični.

Matka ustavičnej pomoci, oroduj za nás. **Nina Kolčáková, 9.A**

...V Krivej pri sestre Zdenke...

...v Zákamennom...

OD NÁVŠTEVY K NÁVŠTEVE

Piataci a žiaci šiestych ročníkov sa rozhodli spoznať významných svätcov z nášho okolia a vybrali sa na exkurziu do Krivej a Zákamenného.

V Krivej ich s milým úsmevom privítal duchovný otec Blažej Dibdiak a počas kázne sa im prihovril slovami: „Je dobré, keď máme niekde protekciu. Takú protekciu máme u sestry Zdenky v nebi, preto ju treba využiť. Je to jediná svätica z Oravy. Teda je nám veľmi blízka. Bola by škoda nevyužiť takúto protekciu.“

Aj práve preto sa naši žiaci rozhodli poputovať ku sestre Zdenke do Krivej. Navštívili jej rodný dom a školu, ktorú navštevovala a kde sa rodilo

...v Spišskej Kapitule...

jej povolanie. Po krátkej prehliadke jej dediny sa žiaci vybrali na turistický chodník z dediny Podbiel na Červenú skalu, odkiaľ pozorovali nádherný výhľad na okolie Roháčov.

V Zákamennom sa zas naši žiaci oboznámili s rodiskom otca biskupa Jána Vojaššáka. Navštívili hrob s časťami jeho pozostatkov, kde im pani, ktorá ho poznala, porozprávala, aké zázraky sa stali na jeho príhovor. Nasledovala svätá omša, ktorú celebraval pán kaplán Lukáš. V kázni im porozprával životopis biskupa Jána a o tom, aké dôležité je nasledovať príklad otca biskupa pre nás všetkých. Bol verný voči Bohu, trpezlivý voči blíznym a vytrvalý voči sebe. Po svätej omši navštívili pamätnú izbu biskupa, kde sú jeho osobné veci. Na záver sa vybrali na kalváriu, z ktorej obdivovali krásu Roháčov.

Ďalšie významné miesta, ktoré dychajú históriou, mohli žiaci spoznávať na Spiši. Nachádza sa tu množstvo kultúrnych pamiatok, ktoré sú zapísané v UNESCO.

Prehliadka kostolíka a svätá omša v Žehre, kde pôsobí vdp. Ľuboš Šípoš

Prvá zastávka bola v Katedrále sv. Martina. Je to naše diecézne sídlo. Žiaci taktiež navštívili seminár, kde sa naši bohoslovci – budúci kňazi pripravujú na svoje povolanie. Boli aj na biskupskom úrade a v biskupskej kaplnke. Nasledovala cesta na Spišský hrad a potom sa spoločne vybrali do Žehry, kde navštívili aj nášho bývalého pána farára Ľuboša Šípoša, ktorý im predstavil kostolík v Žehre. Žehra sa pýši veľmi vzácnymi freskami, ktoré navštevujú ľudia z celého sveta. Posledná zastávka bola v Levoči – v Bazilike sv. Jakuba. Žiaci tam mohli obdivovať Oltár Majstra Pavla z Levoče, ktorý tiež patrí medzi UNESCO pamiatky.

Silvia Maslaňáková, 4.B

...na Spišskom hrade...

Učenie a zábava ruka v ruke

Poobedia v školskom klube

Niektorí naši žiaci trávajú školské poobedie v školskom klube detí, čiže v družine.

Vyrobili sme už veľa rôznych krásnych vecičiek. Naposledy sme vyrábali motýľa na slamke. Taktiež sme robili strašidelné papierové hračky a iné milé ozdoby, ktorými sme si ozdobili našu detskú izbičku.

V našom školskom klube detí sa stretávame vždy po piatej alebo šiestej vyučovacej hodine. Spoločne sa vyberieme na obed a po obede sa chvíľu pohráme na ihrisku. Pohojdáme sa tam na hojdačkách, pošmýkame sa na šmýkačke alebo sa zahráme futbal. Jedného dňa si dokonca naša pani učiteľka pre nás na ihrisku prichystala malé prekvapenie. Boli to sladučké nanuky rôznych príchutí. Každý z nás si mohol vybrať z troch druhov. Boli tam jahodové, vodové aj čokoládové. Keďže ja milujem jahôdky, neváhala som a ako prvá som siahla po jahodovom nanuku. Bol naozaj vynikajúci.

No náš klub nie je len o hraní sa a vytváraní rôznych drobností. Pani učiteľka nám vždy zreteľne opakuje: „Musíte vždy dodržiavať pravidlá a plniť si povinnosti, a preto si urobíme domáce úlohy.“ Nemám rada, keď nám to povie. Radšej by som sa hrala, alebo niečo tvorila. Ale pani učiteľka má pravdu. Povinnosti treba plniť, a preto si aj ja vždy svedomito urobím domáce úlohy, a keď niečo neviem, tak len pekne poprosím o pomoc pani učiteľku.

Náš školský klub vždy končí 16:15. Vtedy už všetci odchádzame domov a je nám ľúto, že čas ubehol tak rýchlo. No cestou domov sa vždy tešíme a rozmýšľame, čo asi budeme robiť zajtra v našom školskom klube detí.

Martina Vonšáková, 4.B

Mária Chudiaková 1.A

Hrôzy druhej svetovej vojny

V skorých ranných hodinách 26. mája sa veľká banda ôsmakov a deviatakov vybrala na dlhú cestu do Osvienčimu.

Po dlhých dvoch hodinách cesty sme konečne dorazili na miesto, kde sa diali hrôzy druhej svetovej vojny. Došli sme sa do koncentračného tábora, v ktorom sme sa dozvedeli

...vo Wadowiciach

Deviatáci a ôsmaci v Oswienčime

o tom, ako prebiehali zverstvá v týchto táboroch počas druhej svetovej vojny. Bol to veru drsný pocit, stáť na takomto mieste a počúvať o všetkom, čo sa tam odohralo. Na hodinách dejepisu sme sa na túto exkurziu svedomito pripravovali. No ako sa hovorí „lepšie raz vidieť, ako stokrát počuť“, v tomto prípade platí na sto percent.

Teraz svet prežíva ťažké časy. Vojna na Ukrajine sa dotýka nás všetkých.

Je smutné, že sa ľudia nevedia poučiť z minulosti.

Cestou späť sme sa zastavili vo Wadowiciach, rodisku Jána Pavla. V tomto nádhernom meste sme sa pozreli rodný dom nášho bývalého pápeža a pochutnali sme si na celosvetovo známych kremowkach. Tento vynikajúci sladučký dezert obľuboval aj samotný pápež.

Tamara Vronková, 9. A

Máj – lásky čas

Mesiac máj sa každému spája a považuje ho za obdobie lásky a zrodu nového života.

Začínajú pučať prvé kvety a všade naokolo sa objavuje „májová“ zeleň, ktorá je oddávna symbolom sily a dobrého rastu. Veľkú úlohu medzi rastlinami mal v minulých zvykoch tohto obdobia strom, ktorý sa v tejto súvislosti označuje ako máj. Máj zväčša stavia mládenec dievčaťu, o ktoré sa uchádza, a ktoré z celého srdca nesmierne ľúbi a chce si ho vziať za ženu. Stavanie tohto stromu je rozšírené na celom území Slovenska. Ako máj slúžili a aj dodnes ešte slúžia najmä vysoké rovné stromy zbavené kôry. Najčastejšie sa používali jedle alebo smrek. Ich vrcholce sa zdobili pestrofarebnými stuhami, ktoré na stromček vešali slobodné dievčatá. Máj sa vždy nachádzal pri dome dievčata, ktoré sa malo do roka vydať. Mládenci tento strom postavili na dvore v noci a nasledujúcu nedeľu obchádzali domy, pri ktorých tento máj stál a vyberali poplatky na nadchádzajúcu zábavu – majáles. Stavanie

májov sa uchovalo dodnes avšak v trochu zmenenej podobe. Už sa v dedine nenachádza toľko vztýčených smrekov či jedlí. Dnes sa už stavia jeden ovenčený strom uprostred dediny alebo hlavného námestia. Vztýčený ostáva počas celého mája. V našej škole sme si tiež pripomenuli stavania mája. Naši deviataci si pre nás pripravili máj a chodili s ním od triedy k triede a spievali rôzne ľudové pesničky. Ako hudobný doprovod mali Juraja Vonšáka z 9.A, ktorý ich sprevádzal na heligonke. V triedach sa už dievčatá tešili na to, ako zaviažu stužky na stromček. Aj ja som tam prispela stužkou modrej farby. Takto s hudobným doprovodom a dobrou náladou prešli celú školu, až nakoniec stromček vyvesili nad vchod do budovy školy. Školu zdobil až do júna.

Soňa Perveková, 3.B (internet)

Krásne vyzdobený máj zdobil vstup do našej školy

Juraj Vonšák z 9.A doprevádzal deviatakov hrou na heligónke

Ako bolo v Jasenovej

Po dlhej pauze od exkurzií a výletoch sme sa my, siedmáci, konečne vybrali na očakávanú exkurziu.

Išli sme sa do Jasenovej pozrieť do Domu Martina Kukučina. Bolo to zaujímavé, pretože pani, ktorá nás sprevádzala, bola milá a všetko nám o Martinovi Kukučínovi porozprávala. Mali tam aj magnetky a písťalky. Niektorí si ich tam kupovali, ale my

ostatní sme sa išli prejsť k soche a odpotili sme sa tam.

Ďalšou zástavkou bolo múzeum Pavla Országha Hviezdoslava v Dolnom Kubíne. Tu sme sa dozvedeli veľa informácií o našom veľikánovi Hviezdoslavovi. Videli sme zaujímavú bankovku, o€. Dozvedeli sme sa aj o iných básnikoch a spisovateľoch vtedajšej doby a trochu aj o 1. svetovej vojne.

Boli tam zaujímavé exponáty. Videli sme, aké pero používal Hviezdoslav a aké cigarety fajčil. Čudovali sme sa, keď sme zistili, že nosil so sebou vlastný príbor. Cestou z múzea sme navštívili jeho hrob.

Našu cestu zakončila návšteva Tesca, kde sme si nakúpili. Cestou naspäť v autobuse sme boli veľmi dobrí a bola tam zábava. Bol to super deň.

Samuel a Róbert

Pomohli nám spoznať našu kultúru

Koncom školského roka k nám do školy zavítala hudobná skupina, ktorú tvoria manželka Katarína a Peter Hlbockí.

Spoločne aj so svojimi ôsmimi deťmi šíria nielen po Slovensku, ale aj v zahraničí lásku k slovenskej ľudovej hudbe a kultúre. Pre nás žiakov si pripravili folklórno-výchovný koncert, v ktorom sme sa oboznámili s mnohými hudobnými nástrojmi. Mohli sme teda

vidieť a počuť známe i menej známe hudobné nástroje. Ukázali nám ozembuch, bzučák, fujaru, okarínu, drumblu, husle, písťalku, gajdy, mrmlák i vzácnu mineru. Mne a aj ostatným mojim spolužiakom sa veľmi páčil malý hudobný nástroj, do ktorého stačí dať vodu a on vydáva zvuky ako vtáčik. Z pesničiek sme si mohli vypočuť ľudové uspávanky, pri ktorých nám aj ukázali ako sa kedysi uspávali deti. Ďalej nám zaspievali svadobné piesne, ktoré spestrili odobierkou,

do ktorej sa zapojili aj moji spolužiaci. Zaujali nás aj plačky, o tých sme počuli prvý raz. Boli to ženy, ktoré boli súčasťou pohrebných obradov. Taktiež nám zaspievali fašiangovú pieseň Fašiangy – Turíce a pracovnú pieseň o ťažkom živote drevorubača. So vzácnym hudobným nástrojom minerou sme si mohli vypočuť vianočnú koledu Keď tá jasná hviezda vo východoslovenskom nárečí. Na koniec sme si všetci spolu ako jeden veľký súbor zaspievali pieseň Prší, prší...

Kristína Maslaňáková, 3.A

ŠKOLA V PRÍRODE, PRÍRODA V ŠKOLE?

Myslíte si, že učenie je len také, že žiaci sedia ticho v laviciach, píšú, čítajú a dávajú pozor? Ak áno, tak to sa veru poriadne mýlite.

My, tretiaci a štvrtáci, sme si na vlastnej koži vyskúšali, že učiť sa dá rôzne. A to učením sa v prírode. Spolu sme sa posledný školský týždeň vybrali do Hrabova. Tam sme zažili plno skvelých zážitkov a naučili sme sa veľa nového a zaujímavého. Dni sme veru mali nabité rôznymi aktivitami. Hrali sme všelijaké hry, vytvárali divadielka a nezabudli sme ani na poriadnu turistiku, ktorá nás ale všetkých veľmi vyčerpala. No aby ste si nemysleli, že sme sa len hrali, pani učiteľky nám stále dávali nejaké záludné otázky, na ktoré sme museli bez váhania vedieť rýchlo odpovedať. Otázky boli rôzne. Týkali sa matematiky, slovenčiny alebo prírodovedy. Všetci sme hneď vedeli správnu odpoveď.

Na záver nám naše pani učiteľky rozdali vysvedčenia plné jednotiek a vybrali sme sa späť domov. Všetkým nám bolo veľmi smutno, že týchto pár dní v škole v prírode sa skončilo tak rýchlo. Radi by sme si to všetci ešte raz zopakovali.

Kristína Maslaňáková, 3.A

Viktória Luscoňová 4.A

Noemi

Tomáš

...pozorne počúvame čítanie spisovateľa Medarda Slovíka...

Šiestaci sa vzdelávali v knižniciach

V závere školského roka sa šiestaci vybrali na nové poznatky do mestských knižníc.

6.A v Knižnici Antona Habovštiaka v Dolnom Kubíne

6.B v Mestskej knižnici v Námestove

Žiaci 6.A navštívili Knižnicu A. Habovštiaka v Dolnom Kubíne. Tu strávili doobedie, keď im pracovníčky knižnice predstavili, ako taketo veľké knižnice fungujú a aké oddelenia sa tu nachádzajú. Na šiestakov čakali aj aktivity, pri ktorých sa mohli ponoriť do tajov bájí a utvrdiť si tak učivo z literatúry.

Žiaci zo 6.B triedy sa vybrali na návštevu do novozrekonštruovanej Mestskej knižnice v Námestove. Tu získali poznatky o práci knihovníka a objavili množstvo nových a zaujímavých kníh. O knihách sa taktiež dozvedeli od známeho oravského

spisovateľa Medarda Slovíka. Bližšie ho spoznali a zoznámili sa s ním. Vďaka nemu sa presvedčili o tom, že nie je až také ľahké napísať knihu a že to obnáša veľmi veľa úsilia a trpezlivosti, ktorú mnohí mladí ľudia teraz nemajú. Taktiež si naši žiaci mohli vypočuť kúsok ukážky z knihy, ktorú napísal práve pán spisovateľ Medard Slovík a prečítal im ju.

Ich ďalšie kroky viedli do Tlačiarne Kubík v Námestove. Získali tak nové informácie, aký zložitý a náročný je postup tlačenia kníh, časopisov či nálepiek na tričku a mikiny.

Barbora Perveková, 4.B

Báseň pre Františka

Po odchode pápeža Františka z návštevy na Slovensku vyhlásilo katolícke pedagogické a katechetické centrum literárno-výtvarný projekt pre žiakov, študentov a rodiny s názvom **Báseň pre Františka**.

Podnetom bolo vyhlásenie Svätého Otca, ktorým povýšil Slovensko na báseň. Do projektu sa mohli zapojiť školy alebo jednotlivci, ktorý prispeli svojimi kresbami, básňami či úvahami. Do svojich diel museli zakomponovať

myšlienky, ktorými povzbudzoval František svojich veriacich pri návšteve Slovenska. Za dva a pol mesiaca sa do nej zapojilo 46 škôl a 9 jednotlivcov. Prišlo spolu 123 výtvarných a 119 literárnych príspevkov prevažne zo Spišskej diecézy. Z nich do tejto zbierky vybrali 56 básní či zamyslení a 33 kresieb od autorov rôzneho veku. Aj naša škola sa zúčastnila tejto aktivity. Žiacke práce, ktoré putovali do katechetického centra sme vám predstavili vo vianočnom čísle nášho Úsmevu. Spomedzi množstva prác si do tejto knihy vybrali aj práce našich dvoch žiakov Mariána Padušňáka a Kláry Maslaňákovovej z piatej triedy.

Kniha, **Báseň pre Františka** bola pápežovi následne odovzdaná 30. apríla 2022 biskupom Jánom Kubošom počas audiencie pre slovenských pútnikov.

Báseň pre Františka

Publikácia myšlienok a kresieb **Báseň pre Františka** vznikla ako radostná reakcia na Františkovu návštevu, jej stála pripomienka a zároveň vyjadrenie poďakovania Svätému Otcovi.

Báseň pre Svätého Otca Františka

*Veľká vďaka patrí Vám,
hlavne za to, že ste prišli k nám.*

*Nám veriacim ste dali silu,
odolávať pokušeniu v ťažkú chvíľu.*

*Vzájomná jednota a skromnosť
musia byť naše zbrane!*

*Teraz máme sily dosť
a Vaše sväté požehnanie.*

*Zasiali ste semienko aj do môjho života.
Boh a Vy – to je moja istota!*

Marián Padušňák, 5.A

Báseň pre Františka

*Pápež, Otec František,
pasie stádo ovečiek.
Za všetkých sa pomodli,
myslí aj na chudobných.
Všetkých má on rád,
chce byť aj tvoj kamarát.*

Klára Maslaňáková, 5.A

Marián a Klaudia z 5.A – ich básne sú v knihe **Báseň pre Františka**

Pápež prial knihu s veľkým potešením a nadšením a patrične za ňu aj poďakoval.

Je to pre našu školu veľká pocta, že aj naši žiaci sú spoluautori tohto vzácneho daru. Ďakujem všetkým, ktorí sa do tohto projektu zapojili.

Barbora Perveková, 4.B

Takmer dva a pol mesiaca sa zhromažďovali básne, básničky, zamyslenia a kresby inšpirované Františkovými slovami, gestami a myšlienkami. Prišlo spolu 123 výtvarných a 119 literárnych príspevkov prevažne zo Spišskej diecézy. Z nich do tejto zbierky vybrali 56 básní či zamyslení a 33 kresieb od autorov rôzneho veku.

Aj žiaci našej školy sa zapojili do tohto projektu. Katolícke pedagogické a katechetické centrum v Levoči ocenilo ich práce. Boli nadšení z našej spolupráce. Dve básne piatakov Mariana Padušňáka a Kláry Maslaňákovovej boli v tejto zbierke zverejnené.

Na ďakovnej púti Slovákov 30. apríla 2022 počas audiencie pre slovenských pútnikov, si z rúk otca biskupa Jána Kuboša Svätý Otec prevzal knihu **Báseň pre Františka**.

Je to pre našu školu veľká pocta, že aj naši žiaci sú spoluautori tohto vzácneho daru. Ďakujem všetkým, ktorí sa do tohto projektu zapojili.

Ako sme sa tešili na prázdniny

Slnko pri nás
Na prázdniny sa tešíme,
Prespávať k sebe chodíme.
Do bazéna skáčeme,
Pištíme a kričíme.

Vtáčiky si lietajú,
Pod oknom nám spievajú.
Slniečko už silno hreje.
Hurá, hurá, leto sa nám smeje.

Kvietičky tiež voňajú,
Motýle nás hladkajú.
Aj včeličky pracujú
A detičky oddychujú.

**Žanetka, Mária,
Sonička, Agátka (4.A)**

Livia Padušňáková 3.A

Timea Grižáková 3.A

Leto

V lete ma trampolína čaká,
Bazén a voda ma láka.
Nanuk si dám, teplo je,
Keď slniečko tak hreje.
V lete sa rád so psom hrám,
Okuliare na oči si dám.
Relaxujem s kolou sám,
Prevetrám aj oceán.
Vo vode si zaplávam
A všetkým vám zakývam.

**Tobias, Juraj,
Dominik, Michal (4.A)**

DEŇ MATIEK

Deň matiek je deň, kedy sa vzdáva úcta matkám a materstvu. Na Slovensku sa tento deň oslavuje druhú májovú nedeľu.

V tento deň dávajú deti svojim mamičkám dary, často vlastnoručne vyrobené. Podobné sviatky po celom svete existovali dávno v histórii, napríklad v starovekom Grécku sa oslavoval sviatok plodnosti a matiek, spojený s uctievaním pohanskej bohyně Rhey = Kybelé, matky bohov. Myšlienka medzinárodných a pravidelných osláv tohto

sviatku vznikla v roku 1907 na počesť Anny Reeves Jarvisovej, ktorá bojovala za práva matiek. Prvýkrát bol verejne slávený o rok neskôr. V roku 1914 vyhlásil vtedajší americký prezident Woodrow Wilson prvú oficiálnu oslavu Dňa matiek ako celonárodného sviatku, konajúci sa druhú májovú nedeľu.

Aj naši žiaci si druhú májovú nedeľu uctili svoje maminky krásnym programom, ktorý si svedomito pripravovali. Pre svoje maminky si pripravili aj krásne kresbičky.

-red-

Super leto

Odmena za vysvedčenie,
Dovolenka za učenie.
Slnko jasne svieti,
Poďte všetky deti!

Zapojte sa všetky, deti,
Lebo bazén vám odletí.
Rýchlo, rýchlo, už je čas,
Zvonček zvoní na nás zas.

More, prázdniny, prespávačka,
To bola super zabávačka!
Čas uplynul ako voda
A už je tu zasa škola!

**Lenka, Alžbetka,
Nelka, Miška (4.A)**

Dianka Kormančíková 2.A

Mária Chudiaková 3.A

Od jari do jesene

Príroda je Boží zázrak. Z malého semienka dokáže vyrásť obrovský strom, kvetina, ktorá vyčarí úsmev na tvári, vznikne nový život.

Tento proces sme si vyskúšali aj my, siedmáci, na hodinách technickej výchovy. Už v priebehu marca sme si z triedy urobili malú skleníkovú záhradu. Do téglíkov od jogurtov sme si totiž posadili semienka a čakali na prvé priesady. Zvolili sme semienka zeleniny, napríklad kale-rábu, ale aj okrasných a liečivých rastlín, aksamietnice, šalviu. Každodenná starostlivosť mohla začať. Tá spočívala hlavne v pravidelnom polievaní. Juj, aká bola v triede radosť, keď semienka začali ukazovať prvé lístky! Samozrejme že v takom téglíku by bolo veľkému kalerábu

tesne. Preto s príchodom jari bolo treba riešiť záhon, do ktorého naše sadenice zasadíme. Pán školník nám preto vyrobil malé vyvýšené záhony. Tam sme svoje vlastnoručne vypestované priesady zasadili. Okrem nich sa nám do záhonov zmestili aj semienka hrášku a reďkovky. Tieto plodiny nám stihli vyrásť ešte v priebehu júna. A tak sme si mohli na nich zamaškrtiť. Ďalšia úroda nás čakala po príchode do školy. Záhony krásne zakvitli liečivým pamajoránom, šalviou, aksamietnicami. Gigantický kaleráb dopĺňal bôb a makovice poslúžili vtáčikom na spestrenie jedálneho. Veru, tešíme sa z našej úrody. Z bylínok si uvaríme čajík, kvietky ozdobia našu triedu a a zo zeleninky uvaríme polievku.

**Anetka, Šarlotka,
Julka, Danka zo 7.B**

Lívia Padušňáková 2.A

Milovaná MAMA

Janka počas letných prázdnin pomáhala babke upratovať povalu. Všade okolo nej bolo plno

nepotrebných vecí, ktoré bolo treba vytriediť. Janka si po chvíli všimla zaujímavú, hnedú knihu (milovala čítať), a keďže ju upratovanie už nebavilo, začala predstierať, že si zranila nohu, aby mohla ísť domov. Podarilo sa jej to a domov si so sebou bez opýtania vzala aj hnedú knihu.

Večer, keď začala babkinu knihu čítať, cítila sa sklamané, lebo nešlo o žiadnu dobrodružnú knihu, ale len o starý denník. Ako tak v denníku listovala a hľadala, či tam nie je aspoň niečo zapísané, všade naokolo začalo zrazu silno fúkať a jej veci poletovali vo vzdušnom víre po celej jej izbe. Janka nevedela ako, no ocitla sa na lúke plnej margarétok spolu s hnedým denníkom. Bola s ňou nejaká žena. Jej plet bola biela a čistá, vlasy mala hnedé a oblečené mala slaboružové šaty. Janke niekoho veľmi pripomínala. Až keď žena začala tichým, no milým hlasom rozprávať, Janka si uvedomila, že je to jej mama, ktorá počas pôrodu jej brata zomrela. S mamou sa porozprávali o všetkom. O škole, kamarátoch, rodine, živote... Mama s Jankou sa objali a Janka znova pocítila návrat vzdušným vírom do jej

izby. Posledná veta, ktorú jej mama pred odchodom povedala, bola: „Buď nebojácna, Janka!“ Janka sedela na svojej posteli a ošpalo sa rozhládla po izbe. Veci neboli rozhádzané, a tak si pomyslela, že to bol len ďalší z jej snov o mame.

Vtom si však na stole všimla ten hnedý denník a s veľkou nádejou ho otvorila. Vietor ju nepreniesol k mame, no na prvej strane denníka bolo úhladne a krasopisne napísané: „Milá Janka, je mi ľúto, že som s tebou na tomto svete nemohla byť dlhšie. Ako ostatní anjeli, aj ja som dostala možnosť porozprávať sa s niekým zo Zeme. Som na teba hrdá. Vyrástlo z teba krásne, múdre dievča so srdcom na správnom mieste. Lúbim ťa. A nezabudni, buď nebojácna.“ Mama.

Janka so slzami v očiach vyšla von, pozrela sa na nebo a poďakovala za najlepšiu mamu na svete.

**3. miesto
v okresnej literárnej súťaži
Majáček**

Anežka Stašová, 6.A

„Skutočný priateľ je ten, ktorý ostane, keď odíde zvyšok sveta.“

Súčasťou každého života sú priatelia. A čo je to priateľstvo?

Priateľstvo je pre niekoho len skupina ľudí, s ktorými môžeme ísť von, zabaviť sa, a pre niekoho je to zas vzácnosť. Ja to chápem ako vzťah, ktorý znamená pre mňa niečo cenné, niečo vzácne, keď sa môžem o niekoho oprieť a tráviť s niekým svoj voľný čas.

Kamaráti, sú to osoby blízke môjmu srdcu, prežívam s nimi radosť alebo úspech. Keď sa smejem, smejú sa so mnou. Týchto kamarátov som si nehládala dlho, buď prišli sami alebo sme sa našli pri rôznych aktivitách, ktoré nás spájali. Nie každý je priateľ. Niektorí sa len tvária ako keby sme boli kamaráti, a pritom nás za chrbtom ohovára. Už mnohokrát sa mi stalo, že som sa práve v takých ľuďoch sklamaná. Medzi kamarátmi väčšinou vládnu hádky, klamstvá, faloš.

Priateľov môžeme mať veľa, ale len jedného najlepšieho. Ale ako zistiť,

kto je ten skutočný, najlepší priateľ? Takýto priateľ sa prejaví vo významných situáciách. Medzi priateľmi vládne pokoj, dôvera, úprimnosť a porozumenie. Práve tento priateľ nezažíva so mnou len tú radosť, ale aj žiaľ, nie len úspech, ale aj neúspech. A keď plačiem, plače tiež. Je to človek, ktorý stojí pri nás v tých najťažších chvíľach, podá nám pomocnú ruku, keď to najviac potrebujeme. Ostal tu jediný, keď ostatní v ťažkých chvíľach odchádzali. Berieme ho za priateľa, ktorý nás nikdy nesklame, môžem mu povedať všetky moje tajomstvá, zdôveriť sa s mojimi problémami. A najdôležitejšie na tom je, že toho skutočného priateľa si vyberáme sami, pretože tiež to bol len kamarát, ktorý si dokázal vybudovať rešpekt a vypracovať sa za najlepšieho, skutočného priateľa. Ale k tomu, aby sme spoznali skutočného priateľa nestačí mať len otvorené oči, ale aj srdce. A skutoční priatelia sú tu na celý život.

Priateľ

Priateľ je človek nie lacný,
pre náš život veľmi vzácný.
Je to tvoja istota,
máš v ňom základ života.
Všetko s ním rád prezdieľaš,
dobrú noc mu zo srdca zaželaš.
Máš ho rád takého, aký je,
keď plače alebo sa smeje.
Stáva sa tvojím talizmanom,
rozveselí ťa čo i len pohľadom.
Ochotne ťa vypočuje, poradí i povzbudí
a z trápenia ťa rýchlo zobudí.
Pomocnú ruku ti podá,
vždy dobrú energiu dodá.
On je ten anjel, čo spadol z neba
a je tu len a len pre teba.

**1. miesto v okresnej literárnej
súťaži Majáček.**

Natália Pientáková, 9.A

Priateľstvo je jedna úžasná vec, ktorú musí zažiť každý jeden z nás, no ešte krajšie je, keď je tu niekto, kto nás má skutočne rád. Život bez priateľov je proste nemožný.

Marika Rusnáková, 9.B

EKO OKIENKO

Deň Zeme je podľa nás, mladých redaktorov, jeden z najdôležitejších sviatkov, ktoré by mala dnešná spoločnosť sláviť.

Je to sviatok, ktorý poukazuje na to, aké dôležité a významné je starať sa o naše miesto. Miesto, kde sa rodíme, žijeme, staráme sa a zomierame. Ničenie našej planéty totiž ničí aj našu budúcu generáciu. A to je jedna z hlavných vecí, ktorú si treba uvedomiť nie len počas Dňa Zeme, ale každý deň.

Deň Zeme sa každoročne koná 22. apríla. Tento sviatok sa oslavuje od roku 1970 za zakladateľa tohto dňa sa pokladá John McConnell. Tento deň upozorňuje ľudí na vplyv ničenia životného prostredia a zároveň vyvoláva diskusiu o možných riešeniach zabránenia znečistenia Zeme. Po celom svete sa oslavuje rôznymi spôsobmi. Či už je to zbieraním odpadkov alebo rôznymi diskusiami a prednáškami s ekológmi. Každá

Najaktívnejší zberači železa

krajina sa snaží na tento deň poukázať iným spôsobom, a tak zabrániť znečisťovaniu Zeme.

Aj naša škola sa po ročnej prestávke, ktorá bola nepriamo spôsobená ochorením covidu, aktívne zapojila do aktivít Dňa Zeme. Deň si naši žiaci pripomenuli zberom železa. Hoci sa nám kvôli zlému počasiu nepodarilo zber uskutočniť práve 22. apríla, ale o týždeň neskôr, všetci sa z tejto aktivity tešili. Každý zo žiakov priniesol aspoň malý kúsok nejakého nepotrebného železa, ktoré sa určite nájde a zavádza v každej domácnosti.

Najšikovnejší žiaci si odniesli aj

malú odmenu v podobe fixiek či farbičiek. Ako redakcia vám tiež ponúkame urobiť si malú anketu. Stačí ak do google prehliadača napíšete: www.ekostopa.sk. O čo v tomto malom kvíze ide? Vďaka tejto ekostope zistíte, koľko planét ty sám ako jednotliviec potrebuješ na to, aby si vyžil. Aj my ako redakcia sme si takúto ekostopu urobili. Nakoniec sme výsledky z našej ekostopy spriemerovali a náš redakčný tím by na vyžitie potreboval 3,1 planéty. To je veru veľké množstvo planét, nie? Čo si o tom myslíš ty? Koľko planét by si potreboval?

Barbora Perveková, 4.B (internet)

A krásna som vždycky.

Láskavá so niekedy.

Inteligentná trošku tiež.

Cítim sa dobre všade.

Ambiciózna veru hoj.

Alica Pindiačková 4.A

Čo by ma so,
milé deti?
Podľa s nami na
výlety. Na dvore sa kšosimudly
kohúšik ich so snov ľudí.

Barvik Gurčinák 4.A

Simonka Záhumenská z 9.A pri svojej práci

Triptych

Triptych je umelecké dielo rozdelené na 3 časti. Častokrát sa práve takýmto spôsobom vytvárali oltárne obrazy, kde stredná časť bola dominantná a inštalovaná napevno.

Krajné časti však boli pohyblivé a prípadne aj mohli strednú časť zakryť. Takýto obraz sa radí do doskového maliarstva vykonávaného na panely materiálu. Aj naša šikovná žiačka a vynikajúca umelkyňa Simona Záhumenská z 9. A triedy vyhotovila takýto triptych. Simonka sa maľovaniu venuje

už dlhé roky. Je to jej hoby, ktoré ju naplňa a cíti sa pri ňom slobodne a uvoľnene. Podarilo sa jej aj dostať na Školu umeleckého priemyslu do Ružomberka, kde bude hrdo ukazovať svoje umelecké vlohy a nadanie. Prajeme veľa úspechov.

Natália Pientáková, 9.A

Poobedie plné hier a zážitkov

Po Veľkej noci sa starší žiaci rozhodli nám menším spríjemniť štvrtkové poobedia.

Spoločne spojili sily triedy 7.B, 7.A a 8.A a vytvorili spolu plno hier a akcií pre žiakov 1. stupňa. Podarilo sa nám tak nielen lepšie spoznať starších žiakov, ale zároveň sme sa vďaka nim mohli aj skvele zabaviť a zasúťažiť si. Na začiatku hier sme sa vždy rozdelili do skupiniek, ktoré potom súťažili proti sebe v rôznych hrách. Hry boli naozaj veľmi pestré a zaujímavé. Zahrali a zasúťažili sme si tak napríklad vo futbale, voľovej štafete, vybijanej či v hre Kráľu, kráľu daj vojačka. Prešli sme sa po schodoch, ktoré nám vytvorili naši spoluhráči a taktiež sme si spoločne zatancovali pri erko-tancoch. Naši starší žiaci si pre nás každý raz pripravili iné, nové a zaujímavé hry. Týždeň čo týždeň sme prežívali v očakávaní, aké prekvapenia nás čakajú na ďalší štvrtok. Tešili sme sa a už vopred si vytvárali skupinky, v ktorých budeme súťažiť. Každá skupinka bola totiž bodovaná a na konci dňa sa body spočítali a víťazná skupinka si odniesla vždy nejakú sladkú odmenu. Na hry sme sa každý raz všetci tešili, pretože sme si odtiaľ odniesli mnoho krásnych a úsmevných príhod, na ktoré

sťpomínáme ešte aj teraz počas leta. Taktiež sme si odtiaľ odniesli návody na nové hry, ktoré sa aj teraz hráme

doma či na ulici. Veľmi dúfam, že aj v ďalšom školskom roku si pre nás naši kamaráti zo starších tried pripravujú podobné aktivity.

Silvia Maslaňáková, 4.B

Tatu mám rád.
 Opaľujem sa rád.
 Mám rád jedlá.
 A becedu sa učím.
 Šalát mi chutí.

Óda na jeseň

Žltá, oranžová, červená- celá farieb paleta.
 Ó, ty maliarka, umelkyňa najlepšia.
 Svojím dotykom všetko si rozžiarila,
 krajina je hneď veselšia.

Ty s vetrom letíš do stromov,
 spievaš medzi listami,
 krátiš deň a posielaš nás skôr domov.
 Veselo sa zahrávaš s našimi náladami.

Ó, jeseň, ty pani farebná,
 čo berieš nám lastovičky.
 No stonásobne dávaš nám,
 plníš ovocím naše debničky.

Ó, pani jemná, pokojná,
 ty odpočinok prinášaš.
 Dost bolo v lete pachtenia,
 k spoločnému čaju nás uvádzaš.

Hľa, hmla, dažď a mráz prvý.
 Na kriku šípky s červeňou.
 Zver chystá si v nore brlohy.
 Chladný dych sa vznáša nad zemou.

Karin Stašová, 9.B

Nona je moja prerývka.
 Oco je dobrý kamarát.
 Edupage je aplikácia sú tam moje známky.
 Mama mi varí.
 Ľutujem, že mi páči najviac Slovensko.

Neemí Bernáčeková

Ja mám rád zvieraťá.
 Oco mi kúpil psa.
 Zoberiem ho na prechádzku.
 Ešte psa makrímim.
 Fuška na prechádzke vieter.

Jonas Chadík 4.A

Mobil

Mobil, to je vynález.
 Ľudia dobrí, skvelá vec!
 Ťukám, kukám celé dni, myslím,
 že som závislý.
 Ó, technika tisícročia.
 Ó, technika nenáročná.
 Snáď mi dlho slúžiť bude.
 Ó, mobil môj...

Mobil, to je vecička.
 Schováme ho pod tričku.
 Volám, hrám aj twetujem,
 k tomu ešte četujem.
 Ó, technika dneška.
 Ó, technika presná.
 Ó, mobil môj...
 Mobil, to je novinka.
 Hrá sa Ferko aj Tinka.
 Učím sa a študujem,
 učku cezeň sledujem.
 Ó, technika dnešnej školy,
 zobrať mobil - to nebolí.
 Snáď mi dlho slúžiť bude.
 Ó, mobil môj...

1. miesto v okresnej literárnej
 súťaži Majáčik.

Tomáš Hajdučák, 9.A

Naše naj...

Sihelnianska povesť

Trojbodliak

V dávnych časoch, keď ešte neboli presne vytýčené hranice medzi svetom ľudí a svetom rozprávkových bytostí, žila zlá striga, ktorá si chcela podmaniť Sihelné. V dedine ju nikto nevidal, nechodila medzi ľuďmi, no ona poznala všetkých ľudí v Sihelnom. Poznala ich silné miesta aj slabiny.

Raz sa stalo, že strige sa podarilo čarami ovládnuť celú dedinu. Všetko sa začalo meniť. Tam, kde boli krásne zelené lúky a pasienky, všetko sa premenilo na bahnité močiare. Inde boli husté lesy, striga ich premenila na jaskyne. Z čistej pramenitej vody bolo ľuďom zrazu zle. Úrodné polia sa premenili na skalnatú pôdu, v ktorej sa nič neurodilo. Sihelnania začali strádať, už vládu zlej strigy nemohli vydržať. Voči temným silám zlej strigy však boli bezmocní.

Našiel sa tu junák, ktorý bol oproti iným mocný, silný a zdravým prekvital, hoci všetci naokolo chodili ako tieň. Bol to mládenec v kostole pokrstený a na ňom čary zlej strigy neúčinkovali, dokonca striga o ňom ani nevedela, akosi unikol jej temným silám. Chlapec rástol a stal sa z neho odvážny mládenec, ktorý sa rozhodol skončiť s toľkou nepravosťou. Nepáčilo sa

mu, že jeho rodni musia toľkú biedu trpieť. Žil v dedine múdry starec, za ktorým šiel junák po radu. Od neho sa dozvedel, že striga neznaša bodliaky. Nesmú to byť také obyčajné bodliaky. Musia byť stredne rozkvitnuté, trojité a musia rásť na jedinom mieste, ktoré striga nepremenila. Rozhodol sa to miesto pohľadať. Nevedel ako dlho šiel, ani ako sa to stalo, zrazu sa ocitol na krásnom zelenom kopci na úpätí Sihelného a uprostred kopca sa vynímal trojitý napoly rozkvitnutý bodliak. Nuž ho odtrhol a pobral sa za strigou.

V ušiach mu nejaký starecký hlas našepkával, čo má robiť. Mládenec smelo predstúpil pred strigu a neobjavne prehovoril: „Nech Boh napravi zlo, ktoré si napáchala!“ A hodil jeden bodliak do ohňa. Odtrhol druhý a povedal: „Nech tento bodliak, striga, vezme tvoju silu!“ Aj tento hodil plameňom. Tretíkrát zvolal: „Nech Pán dá, aby si už nepáchala zlo!“ A šup s ním do ohňa. Potom zobral popol, ktorý po bodliaku zostal a fúkol ho strige do tváre. V tej chvíli sa striga premenila na prach a všetko ožilo. Lúky a lesy sa zazelenali, bahnisté močiare vyschli, pôda opäť dávala úrodu a v studničkách a v potoku zas zurčala pramenitá voda.

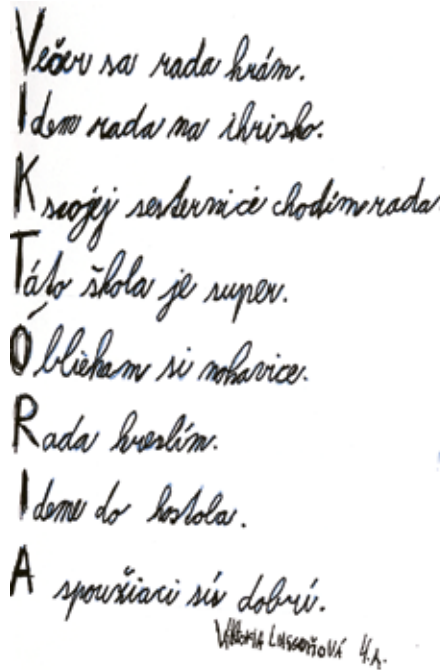
Od tých čias Sihelnania nechávajú bodliaky kvitnúť a liečia si nimi klby. Bodliak je dodnes v úcte a namaľovali si ho aj do svojho erb.

1. miesto v okresnej literárnej súťaži Majáčik.

Františka Grobarčíková, 5.A

OCENENIA zo súťaží 2021 - 2022

1. miesto v literárnej súťaži – **Môj vianočný príbeh** – Eva Perveková,
3. miesto v literárnej súťaži – **Môj vianočný príbeh** – Martina Vonšáková, **zber starých mobilov** – Karin Stašová a Jakub Rusnák,
3. miesto **Poetický Púchov** – Karin Stašová,
2. miesto Poetický Púchov – Tatiana Kolčáková,
2. miesto **CHO – OK** Kristínka Pindjaková,
6. miesto **CHO – OK** Karin Stašová – úspešná riešiteľka,
2. miesto **Mieszkam w Beskidach** – Matej Rusnák,
2. miesto **Mieszkam w Beskidach** – Patrik Vonšák,
3. miesto **Mieszkam w Beskidach** – Samuel Chudjak,
3. miesto **Mieszkam w Beskidach** – Eva Pindjaková,
1. miesto **Detský literárny majáčik** – Šimon Vronka,
1. miesto **Detský literárny majáčik** – Natália Kozáková,
1. miesto **Detský literárny majáčik** – Natália Pientáková,
2. miesto **Detský literárny majáčik** – Rebecka Klušáková,
2. miesto **Detský literárny majáčik** – Silvia Maslaňáková,
2. miesto **Detský literárny majáčik** – Tomáš Hajdučák,
2. miesto **Detský literárny majáčik** – Kristínka Pindjaková,
3. miesto **Detský literárny majáčik** – Viliam Gabriel,
3. miesto **Detský literárny majáčik** – Anežka Stašová.

Ticho

Otvorím dvere, vstúpim a vidím steny.
Steny, ktoré sú vždy mlkve a bez ozveny.

Pozerám na ne, hovorím s nimi, pýtam sa...
No odpovede snáď nikdy nedočkám sa.

Sú ticho, mlčia, akoby mŕtve boli
a ja zas sama v tom tichu pred nimi stojím.

Znova sa pýtam.
Zas čakám odpoveď.
Ja chcem len niečo počuť!
Či nechápe ma tento svet?

Hoci len niečo, obyčajné slovo,
aby tu tento večer tak odporné ticho nebolo.

Ostáva mi len kričať,
revať do ticha, kde ma aj tak nikto
nepočuje
a naďalej veriť,
že raz mi niekto povie, že ma miluje.

Nie, tu nepomôže rádio ani televízor,
toto siaha ešte ďalej za obzor.

Mne nechýbajú slová, skutky, mne
chýba len ten krásny cit,
aby som už viac nemusela sama medzi
mlkvami stenami byť.

**1. miesto v okresnej literárnej súťaži
Majáček.**

Natália Kozáková, 9.B

Tímea Grižáková 2.A

Janka Bieláková 2.A

ZUŠ – Naše talenty

V našej škole sa od septembra
nachádza súkromná umelecká
škola. Žiaci môžu navštevovať
výtvarný aj hudobný odbory.

Svoju svedomitú prácu naši vý-
tvárnici a hudobníci prezentovali

posledný týždeň školského roka.
Stretli sa na malej besiedke, kde
si ich celoročnú umeleckú prácu
mohli pozrieť ich najbližší a pri-
atelja. Bolo sa veru na čo pozeráť,
bolo čo počúvať!

Eva Perveková, 9.A

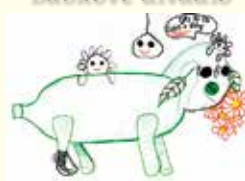
Myšlienka

V človeku sa mnoho skrýva,
myšlienky, pocity, slová...
Myšlienka – tajomstvo vedy.
Príde k nám ani nevieme ako,
odíde...

...nezbadáme kedy...
Každá je jedinečná, každá je iná,
no vždy je len tvoja...

**2. miesto v okresnej literárnej súťaži
Majáček**

Kristína Pindjaková, 9.B

Bábkové divadlo

Privítali sme

Rozlúčili sme sa

Snehulienka a sedem trpaslíkov

Určite všetci poznáte známu rozprávku Snehulienka a sedem trpaslíkov spracovanú v mnohých prevedeniach.

Aj my, tretiaci, veru túto rozprávku poznáme veľmi dobre. No pri predstave, že máme ísť do divadla, sa nám všetkým rozbúchali naše malé srdiečka a s nadšením sme sa vybrali pozrieť si túto rozprávku.

25. mája sme sa tak vybrali do najstaršieho bábkového divadla na Slovensku do mesta Žiliny. Cesta veru bola trochu dlhá a nudná, ale keď sme sa konečne dostali na vytúžené

miesto oči nám žiarili ako malé hviezdičky na nočnej oblohe.

Usadili sme sa a netrpezlivo sme čakali, kedy sa predstavenie konečne začne. Boli sme unesení z hereckých výkonov a bábok. Nikdy sme ešte niečo také nezažili. Sme rozhodnutí, že aj na budúci rok chceme ísť do divadla znova. Cestu do Bábkového divadla v Žiline absolvovali aj štvrtáci spolu s piatakmi. Tí navštívili 15. júna predstavenie Zázračná baterka. Aj oni

Predstavenie Snehulienka a sedem trpaslíkov

prežívali pocity radosti a nadšenia z výkonov hercov.

Veríme, že sa v novom školskom roku opäť vidíme v divadle

Kristína Maslaňáková, 3.A